

βραδεῖς, ἀλλ' ἀναπόφευκτος, ἔμελλε νὰ βαίνῃ αὐξάνουσα κατὰ λόγον μαθηματικῶν δριζόμενον. Κατασκοπῶν τὸ κάτωθεν διάστημα, εἶδε τὰς φλόγας τοῦ βορείου σέλαος ἀντανακλωμένας εἰς τὸ διαυγὲς κάτοπτρον ἀπέριου τινὸς λίμνης.

Τὸ ἀερόστατον κατέρχετο μετὰ ταχύτητος καὶ δὲν ἀπεῖχε πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Διατηρῶν κατὰ τὸ φαινόμενον δῆλην τοῦ τὴν ἀταραξίαν, ἀλλὰ μὴ φανταζόμενος ποσῶς τὴν ἐπικειμένην καταστροφὴν δυστυχῆς ἀεροπόρους ἔριψε διαδοχικῶς ἀπὸ τοῦ χείλους τῆς λέμβου τοὺς ἀπομείναντας δύο σάκκους τοῦ ἔρματος, τὰ σκεπάσματα, τὰ ὅργανα, τὴν ἄγκυραν καὶ ἔκενως τὴν λέμβον, ἀλλ' ἵ ἀνεπαρκής αὕτη ἐλάφρυνσις συνετέλεσε μόνον εἰς τὸ νὰ βραδύνῃ πρὸς στιγμὴν τὴν κτηθεῖσαν ταχύτητα. Κατερχόμενον ἦδη ἡ μᾶλλον πίπτον μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος τὸ ἀερόστατον μόλις ἀπεῖχεν ἑκατοστάς τινὰς μέτρων ὑπεράνω τῆς λίμνης. Σφοδρὸς ἄνεμος ἤρχετο νὰ πνέῃ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ συρίπτῃ εἰς τὰ διάτα τῶν.

Τὸ ἀερόστατον ἐστροβίλιζετο περὶ ἑαυτό, ὥστε παρεφέρετο ὥπλο σίφωνος. Αἴφνης ὁ Σπέρος ἡσθάνθη βίαιον τινα ἐναγκαλισμὸν καὶ φίλημα ἐπίμονον εἰς τὰ χεῖλη. «Διδάσκαλε μου, θεέ μου, σύ, δοτεις εἰσαι τὸ πᾶν δι' ἐμέ, σὲ ἀγαπῶ» ἀνέκραξεν ἔκεινη. Καὶ ἀποθέσατα δύο σχοινία ἐρρίφθη εἰς τὸ κενόν.

Τὸ ἀερόστατον ἀνακουφισθὲν ἀνῆλθεν ὡς βέλος· ὁ Σπέρος ἐσώθη.

Ἡ πτῶσις τοῦ σώματος τῆς Ἰκλέας εἰς τὸ βαθὺ ὕδωρ τῆς λίμνης παρτίγαγεν ὑπόκωφόν τινα κρότον, παράδοξον, φοβερὸν ἐν μέσῳ τῆς νυκτερινῆς σιγῆς. Παράφρων ἐκ τοῦ ἄλγους καὶ τῆς ἀπελπισίας, αἰσθανόμενος τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἀνορθουμένας ἐπὶ τοῦ κρανίου του, ἀνοίγων τοὺς ὄφθαλμούς καὶ οὐδὲν βλέπων, ἐπαναφερόμενος ὑπὸ τοῦ ἀερόστατου εἰς ἐπέκεινα τῶν χιλίων μέτρων ὕψος, ἀνηρτήθη ὁ Σπέρος ἐπὶ τοῦ σχοινίου τοῦ ἐπιπλάνατος ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ μεταπέσῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς καταστροφῆς. Ἀλλὰ τὸ σχοινίον δὲν ἔνιργει. Ἐζήτησεν, ἐψηλάφησεν εἰς μάτην. Ὑπὸ τὴν χειρά του συνήντησε τὸν μικρὸν πέπλον τῆς προσφιλεστάτης μνηστῆς του, δοτεις ἔμεινε περιπλεχεῖς εἰς ἐν τῶν σχοινίων, ἐλαφρός, μυροβόλος πέπλος, δόλος ἀποπνέων ἔτι τὴν μεθυστικὴν εὐδαίμοναν τῆς ὡραίας συντρόφου του. Παρετίρησε καλῶς τὰ σχοινία, ἐνδύσειν διτὶ ἀνεύρισκε τὰ ἔχην τῶν ἐσφιγμένων ἀρθρῶν χειρῶν τῆς καί, ἐπιθέτων τὰς χειράς εἰς τὴν θέσιν, δόπου μίαν στιγμὴν πρότερον ἵ. Ἰκλέα ἐστήριζε τὰς ἴδιας της, ἔξεσφενδονίσθη εἰς τὸ κενόν. Ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὁ εἰς τῶν ποδῶν του περιεπλέκθη εἰς ἐν τῶν σχοινίων. Ἀλλ' εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τὸν ἀποσπάσῃ καὶ ἐπεσεν εἰς τὸ διάστημα στροβίλουμενος. Πλοιάριον ἀλιευτικόν, παριστάμενον ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος τοῦ δράματος, ἐνέτεινε τὰ ιστία του καὶ διηθύνθη πρὸς τὸ μέρος τῆς λίμνης, δόπου ἐκρημνίσθη ἵ νεανίς καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν ἀνεύρῃ καὶ τὴν παραλάβῃ. Δὲν εἶχεν ἔτι ἔκπνευσε. Ἀλλ' ὅλαι αἱ περιθάλψεις, ἀς τῇ ἐπεδαφίστευσαν, δὲν ἰσχυσαν νὰ τὴν λυτρώσωσι τοῦ πυρετοῦ, δοτεις τὴν κατεῖχε καὶ τὴν κατεβίθρωσκεν. Οἱ ἀλιεῖς προσώριμαν τὴν πρωΐαν εἰς μικρὸν λιμένα τῶν ὄχθων τῆς λίμνης καὶ τὴν μετέφερον εἰς τὴν πενιχράν των καλύβην ἀναίσθητον δῆλως τῶν γενομένων. «Γεώργιε, Γεώργιε» τοῦτο μόνον ἐφώνει ἀνοίγουσα τοὺς ὄφθαλμούς. Τὴν ἐπιοῦσαν ἤκουσε τὸν κωδωνὰ τοῦ χωρίου ἤκουσε πενθήμως. «Γεώργιε», ἐπανελάμβανε, «Γεώργιε». Εἶχεν ἀνευρθῆ τὸ σῶμά του ἐν καταστάσει ἀμόρφου μάζης εἰς ἀπόστασίν τινα ἀπὸ τῆς ὄχθης. Ἡ πτῶσις του ἀπὸ ὕψους πλείονος τῶν χιλίων μέτρων εἶχεν ἀρχίσει νὰ περάνω τῆς λίμνης, ἀλλὰ τὸ σῶμα, διατηροῦν τὴν δριζόντειον ταχύτητα τὴν κτηθεῖσαν ὑπὸ τῆς φορῆς τοῦ ἀερόστατου δὲν ἔπεσε καθέτως, ἀλλὰ κατῆλθεν ἐγκαρφώς, ὥστε διωλίσθησε κατὰ μῆκος σύρματός τινος, ἀκολουθοῦσαν τὴν πορείαν τοῦ ἀερόστατου καὶ κατέπεσεν ὡς μάζα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ριψίστας εἰς λειμῶνα τινα παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης, ἐπαφῆκε τὰ ἔχην του βαθέως εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἀνεπήδησε πλέον τοῦ ἐνὸς μέτρου ἄνω τοῦ σημείου τῆς πτώσεως. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ὅστε του συνετρίβησαν εἰς κόνιν καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἔξεγκυθη τοῦ μετώπου. Μόλις δὲ ὁ λάκκος του ἐκλείσθη καὶ ἔμελλον νὰ σκάψωσι παρ' αὐτὸν τὸν τῆς Ἰκλέας ἀποθανούσης, ἐνῷ τὰ χεῖλη της ἐφώνουν μὲν ἐσθεμένην φωνὴν «Γεώργιε, Γεώργιε».

Εἰς καὶ μόνος λίθος ἔχαλυψε τοὺς δύο τάφους, καὶ ἡ αὐτὴ ἵταξετεινε τὴν σκιάν της ἐπὶ τὸν ὕπνον των. «Ετι· καὶ σήμερον οἱ κατοι-

κοῦντες παρὰ τὰς ὄχθας τῆς λίμνης Τυρί-φιορδάνου διατηρῶσιν ἐν ταῖς καρδίαις των τὴν μελαγχολικὴν ἀνάμνησιν τῆς καταστροφῆς, ἥτις ἀπέέθη σγεδὸν μυθώδης, καὶ δεικνύουσι πάντοτε τὸν ἐπιτύμβιον λίθον εἰς τὸν ὄδοιπρον, ἀναπολοῦντες εἰς τὴν μνήμην τὸν λυπηρὸν πόθον τερπνοῦ ἔξαφανισθέντος ὄνείρου.

Σ. I. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ.

I.

Ο Μάρκελλος Λεροᾶ ἦτο ζωγράφος. Εἰκοσιπενταετής, ὀλίγον ἐγωιστής, φαντασιόπληκτος, εἴχε καὶ μικρὸν δόσιν εὐπιστίας, κρυπτομένην ὑπὸ ἐξωτερικὸν ἐπιθλητικόν. Ἐπίστευεν ὅτι ἦτο πρωρισμένος νὰ λάθῃ τὸ μέγα βραβεῖον τῆς Ρώμης ἐν τῇ ζωγραφικῇ καὶ ἐπὶ δύο κατὰ συνέχειαν ἔτη διηγωνίσθη. Τὸ πρῶτον ἔτος ἀποτυχών δὲν ἀπεθαρρύθη ποσῶς, οὔτε ἡλέττωσε τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐμπιστοσύνην, διότι ἐσκέπτετο ὅτι εἶναι σπάκων τὸ ἐπιτυχεῖν ἀμα τὴν πρώτη δοκιμασία. Τὸ δεύτερον ὅμως ἔτος, καθ' ὃ ἐκ τῶν διαγωνισμῶν ἔξηλθε τὸ αὐτὸν φέρων ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα, ἤρξατο νὰ κατέχηται ὑπὸ λυπηρῶν σκέψεων.

Ἐπὶ εἰκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας, καθ' ἀς διαρκεῖ ὁ διαγωνισμός, δύναται τις νὰ καταράξται τοὺς κριτάς. Ο Μάρκελλος ὅμως κατώρθωσε νὰ παραμείνῃ πλειότερον ἐν τῇ αἰθούσῃ, ὑδρίζων κατὰ μόνας, θορυβῶν, ὄμιλῶν περὶ μεροληψίας καὶ σκανδάλων. Αφοῦ μεγάλην κατηνάλωσεν ἐν τούτῳ δόσιν εὐγλωττίας— πάντοτε δὲ εἶναι τις εὐγλωττος ἐν τοιαύταις περιπτώσειν— δὲν νεαρός ζωγράφος ἡσχύνθη ὀλίγον ἔαυτόν, μετέβη ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς τὴν ἔξοχὴν διὰ νὰ καθησυχάσῃ καὶ ἐπανῆλθε σώφρων μέν, ἀλλ' εἰς ἄκρον τεθλιμένος.

Εἶχε βασισθῆ ἐπὶ τοῦ βραβείου κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς ὅπως κατορθώσῃ νὰ ἔξελθῃ τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς αὐτοῦ θέσεως. Όρφανός ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ἀνευ περιουσίας, ἔζησεν, ὡς πολλοὶ τῶν ὅμοιων αὐτοῦ, ἐργαζόμενος καθ' ἐκάστην, μετερχόμενος πάσαν τέχνην, ἀπὸ τῆς εἰκόνος τοῦ θυρωροῦ αὐτοῦ, ἢν ἔδιδεν ἀντὶ δώρου χρηματικοῦ, μέχρι τοῦ ζωγραφίζειν κιβωτίδια, περικλείοντα γλυκύσματα ἐπὶ γάμοις ἢ βαπτίσμασιν. Απαντά ὅμως ταῦτα δὲν ἐπέχυναν τὸ βαλάντιον αὐτοῦ καὶ περιέπεσεν εἰς χρέον. Τὰ χρέον ταῦτα ἔθεωρε βέβαιον ὅτι θὰ τὰ ἐπλήρωνε, ζῶν μὲν διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως παρεχομένου μισθοῦ, διατιθέμενος δ' εἰς ἀπόσθεσιν τούτων τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως εἰκόνων, αἴτιες θὰ ἐπωλοῦντο βεβαίως εὐκόλως. Τοιουτοτρόπως θὰ ἐπέστρεψεν εἰς Παρισίους ἀπηλλαγμένος παντὸς οἰκονομικοῦ περισπασμοῦ καὶ θὰ ὀδεύει τὴν προδιαγεγραμμένην ἥδη ὄδον ζωγράφου τοῦ συρμοῦ.

Ναί, τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο βέβαιον ἀφ' ἔαυτοῦ, ἐν τούτοις, ως ἐν τῷ μύθῳ, τὸ δοχεῖον ἐθράσυνθη καὶ τὸ γάλα ἔχύθη. Ο διαγωνισμὸς εἶχε λήξει καὶ τὸ βραβεῖον... τὸ βραβεῖον, ὅπερ διεξεδίκει δι· ἔαυτόν, ἔλαβεν ἀλλος!

Ἐσκέπτετο πάντα ταῦτα τὰ ὄλιγον θυμηδῆ, ἔξετάζων συνάμα εἰκονογραφίαν, ἢν προετίθετο νὰ συμπληρώσῃ, ἐλπίζων νὰ πωλήσῃ αὐτήν, ὅτε ἐκρούσθη ἡ θύρα τοῦ δωματίου αὐτοῦ.

Κύριός τις εἰσῆλθε, τεσσαρακονταπενταέτης περίπου, μὲν ζωηροτάτους ὄφθαλμούς, σπινθηροβούλοιούντας ὑπὸ παχυτάτας ὄφρυς, προέχοντα καρακτηριστικά, διασκευὴν τοῦ σώματος ἐν γένει ὄστεωδη, τὸν πώγωνα καὶ τὸν μύστακα ἐπιειλῶς ἔξυρημένον, πυρρὸν δὲ γένειον, ἐνῷ αἱ λευκαὶ τρίχες ἥσαν οὐχὶ σπάνιαι, ἐκλυπτειν τὰς παρειάς καὶ περιέβαλλε τὸ πρόσωπον ὡς πλαίσιον. Λίαν ἐπιμελῶς καὶ κοσμίως ἐνδεδυμένος, ἐφερεν ίματισμὸν καινουργή

έφ' οὗ οὐδεμία ἐφαίνετο πτυχή. Ἐφερεν ύποδήματα δεδεμένα διὰ λεπτοῦ ίματος, τὰ δὲ κομβία τοῦ μποκαρίσου αὐτοῦ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων ἀδαμάντων.

Ο Μάρκελλος ἔχαιρετισεν, ὃ δὲ ζένος ὅστις, βεβίως δὲν ἦτο Γάλλος, ἀπόντησεν εἰς τὸν χαρετισμὸν δι' ἐλαφρῆς κινήσεως τῆς κεφαλῆς. Ήσχολείτο πρὸ παντὸς εἰς τὴν ταχεῖ καὶ κύκλῳ προσθέποντι τῷ βλέμματι ἔζετασιν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ εἰτα τοῦ ζωγράφου αὐτοῦ. Οἱ ζωηροὶ ὄρθια λογοτύποι ἐφίνοντο ηγεμονικοί τῆς μορφῆς σας ἢν έννοητε καλῶς τὰ λεγόμενά μου. Η τέχνη σας εἶναι νὰ κάψυνητε εἰκόνας. Εγειρε καλῶς. Εγὼ ἔχω ἀνάγκην πολλῶν εἰκονογραφιῶν, ή δὲ πατρίς μου ἔθεσπισε μεγάλους φόρους ἐπὶ τοῦ εἰδίου τούτου τῶν ἐμπορευμάτων. Ήτο δικαιώμά της καὶ τὸ ἐπράξεν, ἀλλ' ὅπωσδήποτε εἶναι δυσάρεστον καὶ ἔγω δὲν ἀγαπῶ νὰ διπλανῶ ἀνωφελῶς. Έκαμα λογαριασμὸν διὰ τὸ ταξείδιον καὶ ή τροφὴ σας δὲν θὰ μὲ κοστίσουν 33⁰/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰκόνων τὰς ὁποῖας θάσας παραγγείλω καὶ διὰ τοῦτο σας παραλαμβάνω εἰς τὴν Ἀμερικήν. Δὲν σας εἰχα σκεφθῆ, διότι εἰς τῶν φίλων μου εἴχεν εἰδίκον εἰς ἐν οὐρανούς ζωγράφον, διστις εἰργάζετο δι' αὐτόν. ἀλλ' ἔκεινος ἀπέθανεν... Ο ἐμπορος τῶν εἰκόνων σας συνέστησε διότι διμιλεῖτε τὴν ἀγγλικήν, εἶναι ἀληθής διὰ τὴν διμιλεῖτε πολὺ ὀλίγον, ἀλλ' ὅπωσδήποτε... Μοὶ εἶπεν ὅτι ἔχετε χρέον. Α! σας ἐπείραξε διότι μοὶ εἶπεν αὐτό· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἐμπόροι τὰ ἡξεύρουν ὅλα. Ἐπίσης μοὶ εἶπεν διὰ τοῦ μολονότι δὲν εἰσθε ἔκτακτον τι, ἔχετε ὅμως ίκανην ἀξίαν διὰ νὰ κάψητε ἔκεινο τὸ ὅποιον θέλω... Μὴ θυμόνετε, διότι θὰ χρειασθῇ καιρός νὰ σας καταπράσνω καὶ δὲν ἔχω καιρὸν γένων. Χρειάζομαι εἰκόνας παλαιού συρμοῦ πολὺ σκιεράς, θὰ μὲ ζωγραφίσω τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων μου.

— Εἰς τὶς ὄρεις τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψιμης σας, κύριε; ήρωτησεν ἐπὶ τέλους παρατηρήσας ὅτι ὁ ζένος ἔκεινος ὁ φέρων κομβία ἀδαμάντινα ἐφέρετο ώτει εὑρίσκετο ἐν τῷ οἰκῳ αὐτοῦ.

— Εν τούτοις οὕτοις ακτέλκεσε τὴν μπέρχουσαν μίαν μόνη ἔδραν, οἱ δὲ ὑπὸ τοὺς θέματος τῶν ὄρρων ὄρθια λογοτύποι αὐτοῦ ἔξηκολούθουν τὰς ἐπισκοπήσεις κατέπιεν.

— Αντὶ πάσης ἀλλης ἀπαντήσεως ὁ ζένος ἔζηγχγεν ἐκ τοῦ θυλλιού αὐτοῦ χρητορυλάκιον ἐκ ρωτηρῶν δέρματος καὶ ἀροῦ ἔξητασεν ἐπὶ τινας στιγμᾶς ἐν τάξει καὶ μετὰ μεθόδου ἀνὰ μέσον πολλῶν ἔγγραφων, ἔλαβεν ἐν ἐπισκεπτήριον. Ήτο τὸ ἐπισκεπτήριον μεγάλου ἐμπόρου εἰκόνων, διστις συνίστα εἰς τὸν νεαρὸν ζωγράφον τὸν κύριον Κύρον Μάρκερσων ἐκ Νέας Υόρκης. Ο Μάρκελλος αὐθωρεὶ μετέθελεν ὑροὺς καὶ ἴδεις, ἔκρινε δὲ μέλιστα διὰ τὸν φέρον ἡ ζηνωτας ἀδημαντες ἀντὶ κομβίων δὲν ἦτο κακὸν, ἀλλ' ὅτι ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ως ἀπαίτησις τοῦ συρμοῦ, καὶ ἐλυπεῖτο πολὺ διότι ἐπὶ τοῦ πίνακος ἔνθι τοποθετοῦνται αἱ εἰκόνες δὲν ἔθεσε τινας ἀποπερατωμένην εἰκόναν ὅπως γαργαλίση τὸν πλούσιον ἀγροραστήν.

— Ο συνιστῶν με μοὶ εἶπεν ὅτι διμιλεῖτε τὴν ἀγγλικήν, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὃ ἐπισκέπτης προφέρων ἀθλιέστετα τὴν γαλλικήν.

Τότε ὁ Μάρκελλος ἐνεθυμήθη ὅτι πρόγυρατι μικρὰ τῶν ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἐμπόρου εἰκόνων, εἶχεν εἰπεῖ, ὅλως ἀρρηγημένος διατελῶν ὅτι φύλιει τὴν ἀγγλικήν, ἐπειδὴ δὲν διμιλῶν περὶ ἑαυτοῦ εἶχε πάντοτε τὴν συνήθειαν νὰ μὴ ἀνατρέψῃ οὐδεμίαν περικυτολογίαν, ἡν πιθανῶς εἶχεν εἰπεῖ πιτέ, ἀπήντησεν ἀγγλιστὶ κακίτι ἐρυθρῶν.

— Όμιλω ὀλίγον...

— Ανεπαίσθητον μειδίχιας ἐπεφάνη πρὸς στιγμὴν ἐπὶ τῆς ἀκρας τοῦ ἔξυρησμένου χείλους τοῦ ἐπισκέπτου.

Τότε διμιλῶν βραχδέως καὶ ὑψῶν τὴν φωνὴν, ως πράττει τις συνήθεις ἐν παρομοίᾳ περιπτώτει, ὁ ζένος εἶπεν αὐτῷ αὐταῖς λέξεις.

— Δὲν ἡθέλησα νὰ παραλέω διερυηνές διότι μοὶ ἀρέσει νὰ διαπραγματεύωμαι τὰς μπάθεσεις μου μόνος μου. Οταν δὲν μὲ ἔννοειτε δικαιούχατε με καὶ τότε θὰ γράφω ἔκεινο τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ σας εἰπω, διότι οἱ ὄρθια λογοτύποι ἐννοοῦσι πολλάκις καλλίτερον τῶν ωτῶν. Συγχαττήθεσθε ν' ἀναγράφησητε αὔριον διὰ τὴν Ἀμερικήν;

— Ο Μάρκελλος ἀνετινάχθη ἐπὶ τῆς ἔδρας αὐτοῦ. Βεβίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπη τις μετὰ μεγαλειτέρας τῆς τοῦ ζένου γαλλήνης «ἔρχεσθε νὰ συμφέγωμεν εἰς παρακείμενον ζενοδοχεῖον»;

— Διὰ τὴν Ἀμερικήν; εἴπετε, αὔριον; εἶναι ἀδύνατον.

— Καὶ διὰ τί; δὲν εἰσθε γυνὴ καὶ ἐπομένως δὲν ἔχετε νὰ πληρωτήτε τρικοντάρχα κιβωτίων ἀπὸ κουρέλια. Θέσκατε μόνον μερικάς ἀπορρόφους εἰς ἐν μικρὸν κιβωτίον καὶ σας φύγετε. Εἰς τὴν Νέαν Υόρκην εύρισκετε ὅτι θέλετε.

— Δὲν σας ἔννοω.

— Θέλετε νὰ σας γράψω διὰ νὰ ἔννοησητε καλλίτερα;

Καὶ ἥδη ὁ Ἀμερικανὸς ἔζηγχγε χρυσοῦν μολυβδοκόνδυλον καὶ ἡτοιμάζετο νὰ γράψῃ.

— Οχι, σχι! ἔκεινο τὸ ὅποιον δὲν ἔννοω εἶναι διατί θέλετε νὰ μὲ σύρητε μέχρι τῆς Ἀμερικῆς!

— Βλέπω καὶ μὲ διακόπτετε· αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος τρόπος διὰ νὰ ἔννοησητε. Λοιπὸν προσέξατε καλῶς εἰς τὰς ἐφράσεις μου καὶ παρατηρεῖτε με εἰς τὸ πρόσωπον διὰ νὰ ἔννοω ἐκ τῆς μορρῆς σας ἢν έννοητε καλῶς τὰ λεγόμενά μου. Η τέχνη σας εἶναι νὰ κάψητε εἰκόνας. Εγειρε καλῶς. Εγὼ ἔχω ἀνάγκην πολλῶν εἰκονογραφιῶν, ή δὲ πατρίς μου ἔθεσπισε μεγάλους φόρους ἐπὶ τοῦ εἰδίου τούτου τῶν ἐμπορευμάτων. Ήτο δικαιώμά της καὶ τὸ ἐπράξεν, ἀλλ' ὅπωσδήποτε εἶναι δυσάρεστον καὶ ἔγω δὲν ἀγαπῶ νὰ διπλανῶ ἀνωφελῶς, Έκαμα λογαριασμὸν διὰ τὸ ταξείδιον καὶ ή τροφὴ σας δὲν θὰ μὲ κοστίσουν 33⁰/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰκόνων τὰς ὁποῖας θάσας παραγγείλω καὶ διὰ τοῦτο σας παραλαμβάνω εἰς τὴν Ἀμερικήν. Δὲν σας εἰχα σκεφθῆ, διότι εἰς τῶν φίλων μου εἴχεν εἰδίκον εἰς ἐν οὐρανούς ζωγράφον, διστις εἰργάζετο δι' αὐτόν. ἀλλ' ἔκεινος ἀπέθανεν... Ο ἐμπορος τῶν εἰκόνων σας συνέστησε διότι διμιλεῖτε τὴν ἀγγλικήν, εἶναι ἀληθής διὰ τὴν διμιλεῖτε πολὺ ὀλίγον, ἀλλ' ὅπωσδήποτε... Μοὶ εἶπεν ὅτι ἔχετε χρέον. Α! σας ἐπείραξε διότι μοὶ εἶπεν αὐτό· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἐμπόροι τὰ ἡξεύρουν ὅλα. Ἐπίσης μοὶ εἶπεν διὰ τοῦ μολονότι δὲν εἰσθε ἔκτακτον τι, ἔχετε ὅμως ίκανην ἀξίαν διὰ νὰ κάψητε ἔκεινο τὸ ὅποιον θέλω... Μὴ θυμόνετε, διότι θὰ χρειασθῇ καιρός νὰ σας καταπράσνω καὶ δὲν ἔχω καιρὸν γένων. Χρειάζομαι εἰκόνας παλαιού συρμοῦ πολὺ σκιεράς, θὰ μὲ ζωγραφίσω τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων μου.

— Ο Μάρκελλος ἔντρομος προσέβλεπε μετ' ἀνησυχίας τὴν θύραν τοῦ ἐργαστηρίου αὐτοῦ, διότι ἀναμφιθίλως εἴχεν ἀπέναντί του φρενοβλαβή τινα, οἱ δὲ φρενοβλαβεῖς εἰσὶν ἐπίφοβοι. Ο φρενοβλαβή, ἥρξατο νὰ μειδιᾷ ἐπιχαρίτως, διὰ τρόπου ἐμφαίνοντος ἀνθρωπονομοσυμπεριφορᾶς.

— Εκπλήττεσθε ἐπὶ τοῖς λεγομένοις μου; Καὶ διμως ἔχετε ἀδικον. Ολοὶ οἱ ἀνθρωποι ἔχουν προγόνους, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν διὰ δόλοι οἱ ἀνθρωποι δέν τοὺς γνωρίζουν, ἀκριβῶς διπώσητε σας εἰς ἐμέ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ τοὺς γνωρίσω. Ανωκοδόμησα οἰκίαν ἡ μαζλὸν πύργον, διπώσητε σεῖς ἐν Γαλλίᾳ Είναι ἀπαράλλακτος μὲ ἐν τοῖς πύργον κείμενον ἐν Λοάρ, τοῦ διοίου μὲ δικρεύει τὸ σηνούκ. Είναι ωραίοτας καὶ μὲ ἀκόστισεν ἀκριβή. περὶ τὰς διακοσίας πεντάκοντα χιλιόδες δολλαρίων. Εν αὐτῷ μέρηρχει μεγάλη αἴθουσα, τῆς διπώσης διὰ τὸν φόρον εἶναι κεκομημένη διὰ ξυλίνου πλακισίου βεβαμένου καὶ κεχρυσωμένου· διὰρχιτέκτων θεωρεῖ ἔστιτὸν λίαν ὑπερήφανον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὄροφης ἔκεινης. Εν τῇ αἴθουσῃ ἔκεινη ὑπέρχουσιν ἐπίσης τριάκοντα δύο μικραὶ κόγχαι προωρισμέναι νὰ δεχθῶσιν ισχρίμους εἰκόνας, τὰς διπώσης θὰ ζωγραφίσητε. Ο ἐμπόρος τῶν εἰκόνων μοὶ εἶπεν διὰ εἰς τὴν πατρίδα σας ἡ ζωγραφικὴ ἔξαστεται καὶ κατὰ τὸν πλακιόν καὶ κατὰ τὸν νέον συρμόν. Φαίνεται διὰ τὸν φίλος μου, ἔκεινος διστις μὲ εἰχε συστήσει τὸν εἰδίκον ἔκεινον ζωγράφον, ὁ διπώσης διηρχετο τὸν βίον ζωγραφίζων προγόνους διὰ τὴν Ἀμερικήν,—εἰχεν ἀγοράσει πολλὰς εἰκόνας ἀρχαίων διαστήμων ζωγράφων πωληθείσας ἐν τινι ἐργοστασίω ζωγράφου ἐν Παρισίοις. Μοὶ εἶχον εἰπεῖ τὰ ὄνόματα τῶν ζωγράφων, Ραρχή, Τιτικνός... (ἐὰν διμως ἀπατῶμαι εἰς τὰ ὄνόματα δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήττεσθε διότι ἔγω δὲν ἔννοω ἀπ' αὐτὰ τίποτε) Βερωνέζης, Βέν Δάκ, Ριμπέρα καὶ ἀλλα ἀκόμη Σεΐσ λοιπὸν ἐκάστην εἰκόνα θὰ υπογράψητε θι: ἐνός ὄνόματος διασήμου ζωγράφου, πρὸ παντὸς σας παρακαλῶ νὰ μεταχειρίζησθε σκιερά χρώματα. Μὴ λυπεῖσθε τὴν διπλάνην. Οταν τις ἀποφασίζῃ νὰ κάψη μὲ διὰ τῆς ζωγραφικῆς ν' ἀναζώσιν οἱ πρόγονοι του, πρέπει νὰ τοὺς περιποιηται καθὼς πρέπει.

— Ο Μάρκελλος, διστις συνέσφιγγε τὰ χειλη του διὰ μὴ γέλαση, ἥρξατο ἐπὶ τέλους νὰ γελάσῃ τόσον θορυβωδῶς καὶ ἐπὶ μα-

χρόν, ώστε ο 'Αμερικανός χωρίς ποσώς νά έκπλαγη έμειδίασεν. Είτα δέ, δταν ο νεαρός άνήρ έπανέλαβε μικρόν τὴν τακτικὴν αὐτοῦ φυσιογνωμίαν, ἔξηκολούθησε.

— Ναι, έννοι, αὐτὰ σᾶς φαίνονται λίαν παράδοξα. 'Εκείνο ομως διπερ είναι σπουδαιύτατον είναι διτι έκστη κόργη τὴν διποίαν δύνασθε νά ζωγραφίσητε δσον τὸ δυνατὸν ταχέως, διότι δὲν έπιμένω νά ἔχω ἀριστούργηματα, θά σᾶς πληρωθῇ πρὸς χίλια πεντακόσια φράγκα. Διὰ νά περιτώσητε δῆλην τὴν ἐργασίαν δὲν θά σᾶς χρειασθῇ ἐργασία πλέον τῶν ἔξ ή ὄκτω τὸ πολὺ μηνῶν, καὶ καθ' δῆλον τὸ διάστημα τῆς ἐκεὶ διαμονῆς σας δὲν θά ἔχετε καμμίαν δαπάνην. Τοιουτορόπως, δταν έπανέληθητε, θά δυνηθῆτε νά πληρώσητε τὰ χρέη σας. 'Εκείνης έχεινθος, δσον δὲ δι' ἐμέ σᾶς υπόσχομαι νά είμαι, κανεῖς δὲν θά μάθῃ τὶς εἰδούς ἐργασίαν θά κάμητε ἐν 'Αμερικῇ, ἐπομένως θά δυνηθῆτε νά διέλθητε τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου σας ἐνασχολούμενος εἰς ἔργα μεγάλης τέχνης, ως λέγουν, ἐὰν σᾶς ἀρέσῃ. 'Εκείνο τὸ ὅποιον σᾶς ζητῶ είναι νά έργαζησθε δσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, νά κλεισθῆτε εἰς τὸ μέγαρον μου, νά μὴ ἀφίσητε κανένα νά ιδῃ τὶς πράττετε καὶ νά φυλάξητε τὸ πρᾶγμα μυστικόν, ως θά πράξω καὶ ἔγω. Θέλω νά χαριεντισθῶ μετὰ τῶν προγόνων μου, δὲν θέλω ομως νά πράξω τὸ αὐτὸ καὶ οἱ ξένοι. "Ἄς περιμένουν οὗτοι νά ιδούν δόποιον ἀποτέλεσμα θά ἔξασκήσουν οἱ πρόγονοι! 'Επι τέλους μήπως τέχα δὲν είναι δυνατὸν ἔγω ο Κύρος Μάχφερσων νά είχον προγόνους;

II.

Τὸ ἀνήκουστον ομως, γελοίον καὶ ἀποκύματα ἀσθενοῦντος νοὸς ἔργον τοῦτο, διπερ προύξενησεν ἀπλετον γέλωτα εἰς τὸν γένον Λεροῦ. ἐπρχυματοποιήθη. "Οταν ο Κύρος Μάχφερσων ἀπεφράσιζε νά πράξῃ τι, ἔβαινε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν σκοπόν. Δὲν ἀπεθαρύνετο εὐκόλως, ητο υπομονητικὸς καὶ λίαν πείσμων, παρετήρει τοὺς ἄλλους γελῶντας καὶ ἄφινεν αὐτοὺς ήσύχους νά γελώσιν, ἀλλ' ἔκεινος ἔξηκολούθει ἀταράχως τὸν δρόμον του. 'Ο Μάχρελλος δὲν ἡναγκάζειν ν' ἀσχοληθῇ εἰς οὐδέν. Χάρις εἰς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐμπόρου εικόνων, μέγα κιβώτιον πλήρες ἴματισμῶν, ὑπλισμῶν, καὶ παντοειδῶν ἀρχαίων ἀντικειμένων, εύρισκετο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἐν τῷ μέσῳ τῶν λοιπῶν ἀποσκευῶν, δταν ἐσήμηνε νά ωρα τῆς ἀπελεύσεως. 'Ο Μάχρελλος ἔξεπλάγη λίαν ιδὼν δτι αἱ παραχωρηθεῖσαι αὐτῷ εἴκοσι τέσσαρες ὥραι διὰ τὰς προετοιμασίας ταύτας υπερήρκεσαν. "Άλλως τε, τὸ διάστημα μιᾶς ήμέρας είναι λίαν ἐλαστικὸν καὶ δύναται τις νά διαπράξῃ πολλὰ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα.

Αἱ ἔννεα ἐπακολουθήσασαι ήμέραι ἔμειναν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Μάχρελλου, ως τρομακτικὸς ἐφιλάττης. Τόταξείδιον υπῆρξεν ἀθλιέστατον καὶ υπέφερε πολὺ ἐκ τῆς ναυτιλίας. 'Ο Μάχφερσων, δστις οὐδέν ἐπαθε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τὸν περιεποιείτο διδῶν αὐτῷ καμπανίτην μετὰ πάγου ἀντὶ παντὸς ἄλλου φραμάκου, δταν δὲ ο Γέλλος ἤρξατο ἀναρρωνών, ἔμεινε διαρκῶς παρ' αὐτῷ. 'Η τρικυμία διήρκεσε σχεδὸν καθ' δῆλον τὸν διέπλουν, δὲ Μάχρελλος, ἐν τῷ μεταξὺ υποφέρων, ἔσχε τὴν ἐύκαιρίαν ν' ἀκούσῃ τὴν ίστορίαν τοῦ 'Αμερικανοῦ αὐτοῦ, διηγουμένην υπ' αὐτοῦ τοῦ ιδίου.

'Ο Κύρος Μάχφερσων κατὰ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν υπέφερε πολλά. Τέλος μετά τινος φύλου, δστις ἔγένετο συνέταιρος αὐτοῦ, ἀνεῦρε καὶ ἔξεμεταλλεύθη μεταλλείον ἀργύρου ἐν Νεβράδῃ. 'Η περιουσία αὐτοῦ ητο τόσον μεγάλη, ωςτε ο Μάχρελλος παρετήρει αὐτὸν ἀγρίως.

'Ο ἀνθρώπος οὗτος ο ἔχων κολοσσαῖα εἰσοδήματα εἰχεν ἐν τούτοις ἀπλουστάτας ἔξεις, ἡγάπα νά υπηρετῇ αὐτὸς ἔστιν δην νά υπηρετῇ παρ' ἀλλων, ἀνελάμβανε πολλάς γεγαντιαίς ἐπιχειρήσεις καὶ ἔγίνωσκεν εἰς ποιαν τιμὴν πωλοῦνται καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ λαιμοδέται, ἡγέρετο καθ' ἔκστην πρωίαν τῇ πέμ-

πτηρ ὥρᾳ καὶ εἰργάζετο πλειότερον παρ' ὅτε ἔθεωρει ἔαυτὸν εύτυχη κερδίζων πέντε δολλάρια καθ' ἔκστην.

— 'Ο πλούτος, ἀπαξ ἀρχίσας νά ἔρχηται, ἔρχεται τάχιστα, ἔλεγεν. "Άλλως τε η πρόσδοσις αὐτοῦ κατανοεῖται καὶ ἐκ τοῦ ὄνοματος τῶν ἔξ θυγατέρων μου. 'Η πρωτότοχος καλεῖται Κάτ. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους η σύζυγός μου ἔρραπτε μόνη τὰ υποκάμισά μου. 'Η δευτέρα—δταν δ' ἔγενητη οἶχομεν ἔνα σπητάκι καὶ μίαν υπηρέτριαν—όνομαζεται Λευκή. 'Ολίγον κατόπιν ομως η σύζυγός μου, ἀρξαμένη ν' ἀγοράζῃ ίματισμούς μεταξίους, προσεκτήσατο αἰσθήματα ρωμαντικά. Κατὰ συνέπειαν αἱ τέσσαρες τελευταῖαι φέρουσιν ὄνοματα ώραια καθόσον προχωροῦμεν. Οιον· Βιολέττα, Μώδ, 'Εθέλ καὶ Ιμογένη. 'Εὰν μάζη ἔρχετο καὶ καμμίαν ἑδόμη, ἀντὶ τοῦ υιοῦ, ο δόποιος ἀρνεῖται νά παρουσιασθῇ, η κυρία Μάχφερσων θ' ἀνεζήτει βεβαίως τὸ κατέλληλον δι' αὐτὴν ὄνομα ἐν τῇ περισκηπη ποιήσει.

"Άμα ως η ναυτίασις ἐπέτρεψεν αὐτῷ νά σκεφθῇ, ο Μάχρελλος εὔρε λίαν παράδοξον τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῆς ἀληθοῦς ἀπλότητος τοῦ πλουσιωτάτου τούτου ἀνδρὸς καὶ τῆς ματαιοφροσύνης αὐτοῦ, ἣν ἀπεκάλυπτεν η ἐπιθυμία νά ἐτοιμάσῃ ἔστιν προγόνους. 'Ο Κύρος Μάχφερσων ητο ἀρκούντως ὀξύνους ωστε νά μυκτηρίζῃ τὴν ιδίαν αὐτοῦ ἀδυναμίαν, ἐν τούτοις δὲν παρητείτο αὐτῆς. Ηγαριστείτο μάλιστα ἔξηγῶν αὐτὴν κατὰ τὰς στιγμὰς καθ' ἡς εύρισκετο ἐν διαχύσει.

— Βλέπετε; Τὰ τέκνα τῶν πτωχῶν, τὰ ὄποια δὲν ἔχουν ἀθύρματα, ζηλεύονται τὰ ἀθύρματα τῶν τέκνων τῶν πλουσίων μᾶλλον τῶν καλῶν αὐτῶν φαγητῶν καὶ τῶν θερμῶν ἐνδύματων. Ήμεῖς εἵμεθα παῖδες φέροντες γένειον, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον είναι τὸ αὐτό. Τὸ εὔηχον καὶ ὑψηλὸν τοῦ ὄνοματος, ο κόμπος τῶν τίτλων, τὰ ἐμβλήματα, οι ώραιοι θυρεοὶ καὶ τὰ παρόμοια είναι τὰ ἀθύρματα, τὰ ὄποια ἔχει η γηραιά Εύρωπη καὶ στερούμεθα ήμεις. Ζηλεύομεν τὴν εύτυχιαν ἐκείνων, οι δόποιοι τὰ ἔχουσιν, ως μυκτηρίζουμεν τοὺς ἀρχαίους καθεδρικούς ναοὺς καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐρεπικα, οὐχὶ διότι είναι ώραια, ἀλλὰ διότι ήμεις χρονολογούμεθα ἀπὸ τῆς χθές, τὸ δὲ παρελθόν φαίνεται εἰς ήμαζης ως τις υπέρλαμπρον καὶ μυστηριώδες. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν δι' ήμαζης αὐτοὺς αὐλάκες καὶ βασιλεῖς, εἵμεθα ομως ἔχθροι τῶν υπερωκενείων δημοκρατιῶν, διότι ζητοῦμεν ἐκ τῆς Εύρωπης νά δείξῃ εἰς ήμαζης δια τοῦ τίτλων, τὰ ἀντικειμένων ἐπάρθηκεν διότι ήμαζης οὐδέν. 'Εὰν βλέπητε τόσας τῶν ήμετέρων νεανίδων νά συζευγύωνται ιταλούς πρόγκηπας η γάλλους κόμπτας, νά κοσμῶσι τόσους θυρεούς, ως λέγετε σεῖς, πράττουσι τοῦτο διότι ἐν 'Αγίῳ Φραγκίσκῳ η ἐν Σικάγῳ δὲν εύρισκουσι θυρεούς, καὶ τὸ νέον τοῦ πράξηματος κάμνει αὐτὰς νά χάνωσι τὸ λογικόν. Ός ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ ταλαιπώροις ἀποβαίνουσι διυστυχέσταται καὶ μετανοοῦσι κατόπιν διότι δὲν ἔνυμφευθησαν κανένα Σμαΐθ η Δζών, ἀλλὰ τότε είναι πλέον πολὺ ἀργά. "Ηκουσα μίαν μπτέρα νά ἀναστενάζῃ ἐπὶ ταῖς συζυγικαῖς διυστυχίαις τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, διότι ήμαζης οἶχομεν διαζευχήθη νομίμως τὸν εύγενην αὐτῆς σύζυγον. Είτα δέ, σπογγίζουσα τὰ δάκρυα της, ἔλεγεν: «Αὐτὸ ομως δὲν τὴν ἐμποδίζει νά τὴν ἀποκαλοῦν ἀκόμη πριγκήπισσαν!» 'Ελπίζω νά μὴ ιδῶ ποτὲ τὰς θυγατέρας μου πριγκηπίσσας διυστυχεῖς, ἐπιθυμῶ ομως νά ταῖς προσφέρω παρωχημένην εύγενειαν. Είναι η αὐτή τρέλλα, ἀλλὰ κατὰ ἔνα βαθμὸν κατωτέρα.

— Ο πλούσιος στολισμὸς τοῦ ζενοδοχείου, ἐν φ' ἐν Νέχ Υόρκη κατέλυσαν, ἔξπληξε τὸν Μάχρελλον. Παρ' ἔκστη φωματίφ υπῆρχε λουτήρ, τὰ πάντα ησαν εύχαριστα καὶ ο δόποιος εύρισκε τοὺς σιδηροδρόμους λίαν παραδόξους καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως λίαν συγναζούμενας οὐπ' ἀνθρώπων τρεχόντων μᾶλλον η περιπατούντων, θά ηγάριστείτο πολὺ ἐπὶ οκταήμερον ηδύνατο νά δια-

σκεδάση πρίν ή ξέρεται τοῦ ἔργου, ὁ Ἀμερικανὸς ὅμως δὲν ἥτο τῆς ιδέας ταύτης. "Αυταὶ τῇ ἐπαύριον τῆς ἀποβάσεως αὐτοῦ παρέλαβε τὸν ζωγράφον ἐκόντα καὶ κατέλειπεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῆς μυροθύλου ἐκ τῶν ἀνθέων σιγῆς τῆς ἔξοχικῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἦτις ἔκειτο ἐν ἑνὶ τῶν λαμπροτέρων σημείων τῆς θαυμασίας ἔκεινης χώρας, ἣν διαρρέει ὁ Χούδσων.

— "Ηδη ἔργα ζεσθε. κύριε Μάρκελλε, εἰπεν αὐτῷ ὁ Ἀμερικανός, ὅσον δὲ τὸ κατ' ἐμὲ ὑπέριον νὰ ἐναγκαλισθῶ τὴν κυρίαν Μάρκερσων καὶ τὰς ἔξι θυγατέρας μου.

Ο Μάρκελλος ἐπήνεσε λίαν τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ κτιρίου καὶ ἡσθάνθη ἔστιν ὡς πεφυλακισμένον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπαύλῃ, ἡς ἄλλως ἦν ὁ μόνος κάτοικος. Η ὑπηρέτρια, ἡ ὅποια ὑπηρέτει αὐτῷ καὶ ἦτις εἶχε διαταγὴν νὰ προμηθεύῃ αὐτῷ πάντα, ὃν εἶχε ἀνάγκην, κατέκει ἐν δωματίῳ κειμένῳ παρὰ τὸ μέγα κιγκλιδωτόν. Ο Μάρκελλος ὅμως σὺν τῷ ἔξι ἴματισμῷ, ἀρχαῖων ὄπλισμῶν, καὶ βραῶν φορτίῳ αὐτοῦ, ἦτο αἰγυκλωτὸς τοῦ ἀπειρομεγέθους ἔκεινου πύργου, ὅστις ἥτο καθερὰ ἀντιγραφὴ τοῦ ἐν Δούρῳ κειμένου πύργου Σενονσά.

"Απαξὶ ἔγκαταστάς ἐν τῷ πύργῳ, εὑρέθη ἐμπερίστατος ἀγνῶν πῶς νὰ ἀρχίσῃ τὸ νέου εἰδούς ἔργον αὐτοῦ καὶ χιλιάκις μετενόησε διότι τὸ ἀνέλαβεν. Η προσφορὰ ὑπῆρξε τόσον ἀπρόσπτος, ἡ συναλλαγὴ ἐγένετο τόσον ταχέως καὶ ἀπήλασσεν αὐτὸν τοιαύτης δυσχερεῦς θέσεως, ὥστε δὲν ἐσκέψκτο καλῶς πῶς θὰ κατώθου τὴν αὐταπάτην, ἢν παρ' αὐτοῦ ἔζητον. Ήτο ὅμως ἥδη ἀργὰ ὅπως ὄπισθικωρήσῃ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ὡς ἡδύνατο καλλίτερον.

Αἱ ιστορικαὶ ἰδέαι τοῦ κ. Μάρκερσων ἦσαν τόσον συγκεχυμέναι, ὅσον καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ. Ἐφαίνετο ἀναποφάσιστος ὑπὲρ τίνος ἔθνοτητος νὰ κλίνῃ, καθηδύνετο δὲ ἐπὶ τῇ ἥδει ὅτι ἡδύνατο, διὰ τοῦ ζωγράφου, νὰ ἐπιβέλῃ εἰς τοὺς προγόνους αὐτοῦ κατὰ βούλησιν ἔθνοτητα καὶ τίτλους ἐκφραστικούς. Ο Μάρκελλος παρετήρησεν αὐτῷ ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ δὲν ἥτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ίσπανικόν, (ὁ Μάρκερσων εἶχεν ἀδυνατίαν ὑπὲρ τῶν ἴματισμῶν τῆς Ισπανίας), οὔτε ὡς γαλλικόν, ἐπομένως συνεβούλευεν αὐτῷ νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν ἔθνοτητα πολίτου τῆς Ἀγγλίας, ἔνθι οἱ ίματισμοί, κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῶν σταυροφοριῶν, τοῦ Ἐρρίου Ή' καὶ τῶν Στουαρτῶν δὲν ἦσαν ἄμοιροι χάριτος. Ἐν ἀνάγκῃ ἡδύνατο νὰ ἀναγιέῃ ἴματισμοὺς καὶ ἀλλων χωρῶν διὰ τῶν γυναικείων εἰκόνων. "Ο, τι ὅμως ἔμενεν ἀδόριστον ἐν τῇ ιστορίᾳ τῶν εὐγενῶν προγόνων τοῦ Μάρκερσων ἦν ἡ ἐποχὴ τῆς μεταναστεύσεως αὐτῶν εἰς Ἀμερικήν, αἱ αἰτίαι αὐτῆς καὶ ἐπομένως ὁ ἴματισμός, ὃν ἔδει νὰ δώσῃ ὁ Μάρκελλος εἰς τὸν πρῶτον πρόγονον τοῦ Μάρκερσων γενόμενον Ἀμερικανόν. Ἀληθῶς εἰπεῖν δὲ πάπιος τοῦ Κύρου ἥτο Ἰρλανδός ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, ἀποιθιασθεὶς εἰς Ἀμερικήν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος, ἀνευ ὀβολοῦ, ἀλλ' ὅστις τούναντίον ἐκέντητο μεγάλην πειραν ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ οὐσίου. Ο Μάρκερσων ὅμως ἤθελε τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ πρόγονον ὡς ἀνθρώπον καταλιπόντα τὴν πατρίδα αὐτοῦ δι' ὑψηλοὺς καὶ εὐγενεῖς σκοπούς καὶ ἀφορμάς, ἡ πολιτικής, ἡ θρησκευτικάς. Ο Μάρκελλος λοιπὸν προέτεινε τότε νὰ ζωγραφίσῃ πρόσωπον δημοίον πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν Κρομβέλλον ἀρχηγούς, οὗτος ὅμως ἐπέμενε θέλων ὄπαδὸν Ἐρρίου τοῦ Α'. ἔνεκα τοῦ ἴματισμοῦ, ὃν ἔφερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἥτο ἀδύνατο νὰ παρασταθῇ εἰκὼν τις μετέχουσα ἀμφοτέρων, ἥτοι συγκεχυμένης ἐποχῆς; Τὸ σπουδαιότερον ἥτο νὰ ζωγραφίσῃ πρόγονος φέρων μέγαν πεῖλον κεκοσμημένον διὰ πτερῶν, ἐπανωφόριον ἔξι ὀλοσηρικοῦ χρυσίζοντος, ὑποδήματα μεγάλα, μέγχη περιλαμιον ἐκ τριχάπτων, κρατῶν δὲ μεγάλην ράβδον ἀνὰ χείρας. Ο Μάρκερσων εἶχε παρατηρήσει που εἰκόνα τοιούτου εἰδούς ἐζωγραφισμένην ὑπὸ τοῦ Βέντ Δύνη ἡ τοῦ Ραφαήλου, ἡ ὅποια ἐφαίνετο αὐτῷ ἀξία νὰ κοσμήσῃ τὴν αἴθουσαν αὐτοῦ.

Ο Μάρκελλος ἥρξατο ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν σταυροφοριῶν προγόνου,

ἥτις ἥτο εὐχερεστάτη ἐργασία, διότι μεταξὺ τῶν ρακῶν, ἀπερ ἐκδύμισεν ἐκ Παρισίων, μπῆρχε πλήρης ἴματισμὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπομένως δὲν εἶχεν ἀλλ' ἡ νὰ ἐνδύσῃ δι' αὐτῆς τὸ ἀνδρείκελον αὐτοῦ καὶ νὰ ζωγραφίσῃ. Δύω ὄφθαλμοι διαπεραστικοὶ καὶ τὸ ἐπίλοιπον μέρος τοῦ προσώπου ἐν σκιᾷ, συνεπείρη τῆς προμετωπίδος τοῦ κρένους, ζωηρά τινα χρώματα ἐπὶ τοῦ ὄπλισμοῦ, ταῦτα μόνον ἥρκεσαν ὅπως παρουσιάσῃ ἔνα πρόγονον, καθὼς πρέπει. "Ολίγη κόνις ξυλανθρώπων ριποτομένη ἐπὶ τῆς εἰκόνος θὰ παρεῖχεν αὐτῇ ὅλην τὴν χροιὰν ἀρχαιότητος.

Αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας παρήρογοντο ταχέως· ἡ αἴθουσα ἀπετέλει λαμπρὸν ἐργαστήριον καὶ διὰ τὰ ἔργα ἀπερ οὕτως ἐξετέλει δὲν εἶχε νὰ φοβήσῃ τὴν παρουσίαν συγγενῶν καὶ φίλων πληκτικῶν, ἐκάστου ιδίαν ἐκφέροντος γνώμην, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ φόβον τοῦ ζωγράφου. Διστανσεγέτει ὅμως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ, πρὸ πάντων τὴν ἐσπέραν. Κατὰ συνέπειαν ὁ Μάρκελλος περιεπάτει πολύ, κυρίως ἐντῷ παραδείσῳ, διστις ἥτο ἀπέραντος καὶ πυκνότατος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διευθύνετο πρὸς τὸν ποταμόν, ὃπου ἔθαψακε τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου, θαυμασίαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι τόσον καθαρά. Παρετήρει τὸν ἔξασιον ποταμόν, διστις ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ ἔρρεεν ἀνὰ μέσον δύο ὄχθων, ὃν ἡ μία ἥτο κατάφυτος καὶ χαρίεσσα, ἡ δ' ἄλλη ἀπετελεῖτο ἐκ γιγαντώδους βράχου ἀποτόμως κατερχομένου εἰς τὸν ποταμόν. Ο Μάρκελλος ἐν τῷ μέρει τῆς θαυμάζων τὸ ὠραῖον ἐκείνο τοπίον, ἀρεσκόμενος εἰς τὴν σιγὴν τοῦ δάσους καὶ ἀναπνέων τὴν ζωογόνον αὔραν τοῦ φινιοπόρου, ὅπερ ἀποτελεῖται τὴν λαμπροτέραν ὥραν τοῦ ἔτους ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, ἥσθινθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ μελαγχολίαν καὶ θλιψιν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εὑρέθη μεταξὺ συναδέλφων, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου μεγαλοπόλεως. Η ἀπόλυτος ὅμως ἀπομόνωσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐν τῷ ἀπεράντῳ πρόγραφη ἔπικρατούσα νεκρικὴ σιγὴ προύξενον αὐτῷ νοσταλγίαν.

Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρῃ ἥρξατο νὰ διαφεύγῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας ἀπεργόμενος εἰς Νέαν Υόρκην, ἔνθι δὲν ἐγνώριζεν οὐδένα. Η ἀπομόνωσις ἐν μέσῳ αὐτοῦ τούτου τοῦ πλήθους ἐφάνη αὐτῷ ἀπεχθεστέρα τῆς ἐν τῷ πύργῳ. Δὲν εἶχε λοιπὸν ἄλλο νὰ πράξῃ ἀλλ' ἡ νὰ ἐργασθῇ λυστωδῶς καὶ ν' ἀποτελεῖται σητὸς προγόνους διστοῦ ἡδύνατο ταχέως. Εύτυχῶς δι' αὐτὸν ἥτο περιοισμένος δι' ἐκτάκτου εὐχερείας, καὶ ταχέως εἰδίσθη εἰς τὸ εἶδος ἐκείνος τῆς ζωγραφικῆς. "Οτις ὅμως ἐστενοχώρει αὐτὸν ἦν ἡ ἔλλειψις προτύπων. Ἐλαβε τὸν κηπουρόν, ἀλλ' ἥτο ἀδέξιος καὶ δύσμορφος. Ἐπομένως ἡναγκάσθη νὰ περιορισθῇ εἰς σχέδια ἐπὶ ἡχτοῦ μπάρχοντα, εἰς φωτογραφήματα καὶ εἰς ἀντιγραφάς παλαιῶν εἰκόνων, μετέτρεπε δὲ καὶ ἐτακτοποίει τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἀναλόγως τοῦ ἀντικειμένου, διερέπει τὸν πρόσθιον τοῦ ζωγράφου. Αἱ εἰκόνες τῶν διασήμων ζωγράφων συνετέλουν κατὰ πολὺ εἰς τὴν νεκρανήστασιν ταύτην τῶν προγόνων τοῦ Κύρου Μάρκερσων αὐτοῦ.

Ο Μάρκελλος ὑπερεπήδησε γενεάς τινας ὅπως φύκῃ ταχύτερον εἰς τὴν τοῦ ἀπὸ τῶν Στουαρτῶν προγόνου. Ο ἴματισμός, διν εἶχε φέρει, διετηρεῖτο ἐν καλῇ καταστάσει, ἐδοκίμασεν αὐτὸν ἐφ' ἐαυτοῦ, παρετήρησεν διτοῦ ἥτο κομψότατος ὑπὸ τὸν ἀμφιεσμὸν ἐκείνον, ἐτοποθέτησε μέγαν καθρέπτην εἰς ἀνάλογον μέρος καὶ οὕτως ἥδυνήθη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον αὐτὸς εἰς εἰατόν. Τοῦτο ἥτο βεβαίως μᾶλλον ἐνδιαφέρον ἡ νὰ ζωγραφίσῃ προγόνους ἀδρίστους ὑπὸ ὄπλισμοὺς μεσκιωνικούς, τοισυτορόπως ἐφάνη αὐτῷ διεργάζετο μᾶλλον κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς τέχνης.

(Ἄκολουθεῖ).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΔΟΓΟΥ.